

Sygn. akt III AUa 1094/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Ewa Piotrowska (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Ansion SSA Maria Małek - Bujak
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. N. (W. N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek apelacji ubezpieczonego W. N.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie

z dnia 4 kwietnia 2012 r. sygn. akt IV U 226/12

oddala apelację.

/-/SSA J. Ansion/-/SSA E. Piotrowska/-/SSA M. Małek - Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt III AUa 1094/12

UZASADNIENIE

Zaskarżony wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie ubezpieczonego W. N. od decyzji ZUS Oddziału w S. z dnia 3 stycznia 2012 roku, odmawiającej przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji wskazał, że ubezpieczony, ur. (...), w okresie od 12 grudnia 1993 roku do 31 sierpnia 2006 roku uprawniony był do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy; w dniu 14 grudnia 2011 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca wykazał staż emerytalny w wymiarze 26 lat i 5 miesięcy okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych.

Organ rentowy uznał ubezpieczonemu okresy pracy w warunkach szczególnych od 18 października 1973 roku do 31 lipca 1984 roku w łącznym wymiarze 10 lat, 9 miesięcy i 14 dni.

Od dnia 1 lutego 2008 roku ubezpieczony zatrudniony jest w firmie Usługi (...)w S. na stanowisku kierowcy, a stosunek pracy nie został rozwiązany.

Powołując się na art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS w zw. art. 27 i art. 32 tej ustawy oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Sąd I instancji wskazał na warunki, jakie **łącznie** musi spełnić pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A do nabycia prawo do emerytury, to jest:

- 1) osiągnięcie wiek emerytalny wynoszącego 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) posiadanie wymaganego okresu zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach (§4 powołanego wyżej rozporządzenia)

przy jednoczesnym wymaganym okresie zatrudnienia 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczonym łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§3 rozporządzenia) oraz - w przypadku ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku w celu przejścia na wcześniejszą emeryturę - poza warunkami wykazania na dzień 1 stycznia 1999 roku określonego stażu emerytalnego - rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd Okręgowy podkreślił, że istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia (lub o jego wysokości) jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo, a Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania ubezpieczonego od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego.

Dlatego wobec nierozwiązania przez ubezpieczonego stosunku pracy, Sąd I instancji nie badał pozostałych przesłanek warunkujących to prawo, w tym zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w K.z siedzibą w B.w okresie od 18 października 19/3 roku do 11 grudnia 1993 roku na stanowiskach operatora samochodów technologicznych, kierowcy oraz mechanika.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego ubezpieczony podniósł, że na rozprawę dostarczy dokumenty potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy oraz wniósł o zaliczenie pracy w Przedsiębiorstwie (...)B.w okresie 18 października 1973 roku do 11 grudnia 1993 roku, jako pracy w szczególnych warunkach, przedstawiając kwalifikacje oraz świadków.

Na rozprawie apelacyjnej ubezpieczony oświadczył, że nadal pracuje i nie złożył nowego wniosku o prawo do emerytury w 2013 roku oraz złożył do akt zaświadczenie

z 10 kwietnia 2012 roku o zatrudnieniu w (...) S.A. K. oraz świadectwo pracy wykonywania prac w warunkach szczególnych z 10 kwietnia 2012 roku, w kserokopiach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia oraz stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a to wobec trafności ustaleń oraz oceny dokonanych przez Sąd I instancji, zawartych w zacytowanym pisemnym uzasadnieniu.

Przedstawione przez ubezpieczonego w apelacji zarzuty i dowody nie wnoszą do sprawy żadnych nowych okoliczności faktycznych ani prawnych, mogących stanowić podstawę zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Przedstawione dowody dotyczą bowiem kwestii merytorycznych, do rozpoznania których Sąd nie mógł przystąpić z uwagi na nierozwiązanie przez ubezpieczonego stosunku pracy przed złożeniem wniosku o prawo do emerytury, co również zostało wyjaśnione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Podkreślenia także wymaga, że Sąd, rozpoznając odwołanie od decyzji organu rentowego, bada prawidłowość i zasadność decyzji według stanu prawnego i faktycznego z dnia jej wydania, w oparciu o przepisy obowiązujące w chwili jej wydania.

W dacie wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS stanowił bowiem, że emerytura (której domaga się ubezpieczony) przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa **oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.**

Dopiero na mocy art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 stycznia 2013 roku przepis ten, stanowiący podstawę wydania decyzji odmownej, został zmieniony poprzez usunięcie wymogu rozwiązania stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżona decyzja była zgodna z prawem w dacie jej wydania i w konsekwencji oddalił apelację jako bezzasadną na mocy art. 385 k.p.c.

/-/SSA J. Ansion/-/SSA E. Piotrowska/-/SSA M. Małek - Bujak

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

JM